

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Informacja o działalności Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie. Wystąpienie pos. Jana Szczepańskiego, „Trybuna Ludu”, 27 stycznia 1984 r., nr 23, s. 1.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Ilość skanów</p> <p style="text-align: center;">1</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p style="text-align: center;">5</p>
<p>Autor</p> <p style="text-align: center;">(PAP)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p style="text-align: center;">Warszawa</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p style="text-align: center;">Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa-Książka-Ruch”</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p style="text-align: center;">1984</p>	
<p>Sygnatura</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p style="text-align: center;">1</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p style="text-align: center;">9,6 x 11 cm, 9,6 x 23 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Relacja z posiedzenia Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie PRL, na którym jej członkowie dyskutowali na temat zmian w ordynacji wyborczej do rad narodowych, proponowanych przez rząd.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański,</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.)</p> <p>polityka, społeczeństwo, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, „Trybuna Ludu”, Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie PRL, Sejm PRL, wybory, ordynacja wyborcza, Patriotyczny Ruch Odrodzenia Narodowego, Rada Ministrów PRL, rady narodowe, samorząd terytorialny, demokratyzacja życia politycznego</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p style="text-align: center;">---</p>		

Informacja o działalności Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie

Wystąpienie pos. Jana Szczepańskiego

Przedstawiając informacje o działalności Rady Społeczno-Gospodarczej przy Sejmie PRL w okresie lipiec 1982 — styczeń 1984, jej przewodniczący prof. Jan Szczepański przypomniał o konieczności i warunkach, które złożyły się na decyzję Sejmu w sprawie powołania tej rady. Prezydium Sejmu ograniczało zadania proponowanej Rady do zadań opiniowania projektów uchwał Sejmu oraz projektów ustaw wchodzących pod obrady Sejmu. Tak więc rada została powołana jako organ konsultacyjny i opiniujący, a nie jako organ uczestniczący w sprawowaniu władzy i decydujący o kształcie uchwalanych ustaw.

Nawiązując do zasad i trybu powoływania rady, J. Szczepański zaznaczył, że w pierwszej turze wyłoniono 94-osobową zbiorowość, którą Sejm powołał na wniosek Prezydium i której na zebraniu inauguracyjnym wręczono akty członków. Na tym zebraniu marszałek Sejmu Stanisław Gućwa, zwracając się do nowych członków rady, powiedział m. in.: „W pracach Sejmu konieczny jest pewien dystans do inicjatyw, szczególnie rodzących się pod wpływem ekstremalnych nastrojów i poglądów oraz do podejmowania działań pochopnych. Prace Sejmu muszą się odbywać w warunkach powagi i poczucia odpowiedzialności, z pełną świadomością skutków politycznych, społecznych i gospodarczych każdej podejmowanej decyzji. Te same zasady będą się odnosiły do prac rady. Działalność Rady będzie ściśle związana z pracami Sejmu i jego komisji”. Te same zasady znalazły wyraz w statucie Rady przyjętym przez Sejm, oraz w przyjęciu przewodniczącego w skład Konwentu Senatorów i zapraszaniu go na zebra-

nia Prezydium Sejmu. O zebraniach rady informowani są posłowie i mają oni prawo uczestniczenia w jej posiedzeniach, z czego pewna liczba posłów stale korzysta. Nawiązują się także kontakty i formy współpracy między Radą a komisjami i wojewódzkimi zespołami poselskimi.

14 grudnia 1982 r. Sejm powołał dalszych 14 członków rady, a 12 maja 1983 jeszcze 27. Rada liczy obecnie 133 członków.

Przedstawiając skład społeczny Rady, jej przewodniczący powiedział, że jest w niej 40 techników pracujących we wszystkich działach gospodarki narodowej, 39 robotników, 18 — chłopów, 36 członków ma wyższe wykształcenie. Licząc przewodniczącego, rada ma w swoim składzie 4 profesorów.

Przechodząc do omówienia koncepcji działalności rady, J. Szczepański stwierdził, że ścierały się tutaj różne poglądy; od kwestionowania idei powoływania takiej rady i kwestionowania jej celowości, gdyż przecież Sejm sam jest reprezentacją ludzi pracy i tych środowisk, które wysuwały członków Rady, a zatem uważano, że rada jest zbędna. Inne koncepcje chciały widzieć w radzie część Sejmu i instytucję polityczną, jeszcze inne widziały w niej załączek jakiejś izby pracowniczej Sejmu.

Gdy w lipcu 1982 r. Rada podejmowała działalność nie miała jeszcze wtedy wyraźnie określonej wizji swojej roli w Sejmie i społeczeństwie. Nie poświęcając tej sprawie zbyt wiele czasu, rada zajęła się konkretnymi sprawami tzn. wysłuchała informacji ministra Sprawiedliwości i podjęła pracę nad

SKRÓT

trzema projektami ustaw oraz sformułowała odpowiednie opinie.

Od początku swoich prac, rada odbyła 14 zebrań plenarnych, 33 zebrania zespołów roboczych, wliczając w to odbywające się dzisiaj zebranie zespołu roboczego, przygotowującego opinię o projekcie ustawy o ordynacji wyborczej i ustawy o energetyce. Rada przekazała Prezydium Sejmu 27 opinii o projektach ustaw. Korzystając z uprawnienia statutowego, rada z własnej inicjatywy opracowała memoriał i projekt rozwiązania spraw piekarnictwa w Polsce, złożony władzom i wykorzystany. Opracowała także opinie w sprawach ochrony środowiska, którą także przedłoży w krótkim czasie. Obecnie pracuje zespół powołany dla przygotowania opinii i projektów rozwiązania problemu mieszkalnictwa.

Jakie są efekty pracy rady? Nie ma ona możliwości przeprowadzenia takiej analizy, należy ona do samego Sejmu, jeżeli zechce ją przeprowadzić. Analiza taka musi polegać na porównaniu tekstów opinii rady z tekstami projektów ustaw i tekstami ustaw wydrukowanych w dzienniku ustaw, czyli stwierdzeniu, które sugestie rady zostały uwzględnione przy ostatecznym sformułowaniu tych aktów prawnych.

Członkowie rady dyskutując nad niniejszą informacją dla Sejmu o swojej działalności, wskazywali wiele przykładów, że życie potwierdziło słuszność opinii rady nie wykorzystanych przez Sejm. I tu dotyczyły podstawowych trudności w pracy rady, w rzetelnym wykonywaniu jej zadań. Ta sprawa jest pilniejsza. Zwłaszcza w ostatnich

miesiącach do rady wpływają ważne projekty ustaw z bardzo krótkimi terminami złożenia opinii, co uniemożliwia konsultację w zakładach pracy i środowiskach zamieszkania.

W ciągu 18 miesięcy ustaliły się pewne praktyczne zasady funkcjonowania i ustalania punktu widzenia w opiniach. Rada nie działa jako część Sejmu, nie jest ciałem politycznym i nie jest więc także organem władzy. Jest reprezentacją różnych środowisk ludzi pracy i stara się reprezentować poglądy robotników, chłopów, gospod domowych, rzemieślników, techników, a nie poglądy grup politycznych. Rada zdaje sobie dobrze sprawę z wagi politycznej jej opinii, ale formułuje je przede wszystkim z punktu widzenia merytorycznego.

Problemem organizacyjnym — nie rozwiązany jest udział przedstawicieli związków zawodowych w radzie i dlatego nie jest jeszcze osiągnięty pełny stan składu rady 17 miejsc czeka na przedstawicieli związków zawodowych. Prezydium Sejmu pracuje nad tą sprawą.

Na ostatnim zebraniu, gdy dyskutowano nad projektem sprawozdania, wypowiediano pogląd, że nie jest zadaniem rady wysuwanie projektów co do jej funkcji i zadań w przyszłości. Wiele członków rady i ja osobiście — powiedział J. Szczepański — podziwiamy ten pogląd, że rada nie powinna zmieniać charakteru ani metod działania i do końca kadencji powinna rozwijać swoją działalność jako organ doradczący Sejmu — a jednocześnie informujący o poglądach społeczeństwa, a społeczeństwu przybliżający działalność Sejmu. Zdaniem mówcy — trzeba zachować społeczny charakter rady. (PAP)